

د پوهنې وزارت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او د ښوونکو
د روزنې معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو
د تالیف لوی ریاست

د ښوونکي کتاب

د دیني ښوونې

د تدریس لارښود

پنځم ټولگی

درسي کتابونه د پوهنې په وزارت پورې اړه لري.
پیرودل او پلورل یې په کلکه منع دی.
له سرغړوونکو سره به یې قانوني چلن وشي.
moe.curriculum@gmail.com

د چاپ کال: ۱۳۹۷ هـ. ش

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او د

ښوونکو د روزنې معینیت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي

کتابونو د تالیف لوی ریاست

د ښوونکي لارښود

اسلامي ښوونه او روزنه

پنځم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۷ هـ. ش

ليکوالان

- نور الله (توحيدى) علمي غړى.
- شهيد الله (عزيزي) علمي غړى.

علمي او مسلکي اډېټ

- محمد عارف لودين

دينى، سياسي او کلتوري کمیټه

- محمد آصف کوچى
- حبيب الله راحل

د څارنې کمیټه

- دوکتور اسدالله محقق د تعليمي نصاب د پراختيا او د ښوونکو د روزنې معين.
- دوکتور شيرعلي ظريفي د تعليمي نصاب د پراختيا د پروژې رئيس.
- دوکتور محمد يوسف نيازى د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تأليف د لوى رياست سرپرست.

کمپوز او ډيزاين

- عنایت الله غفارى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي	پامېریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل ځلېږي	لکه لمر پر شنه اسمان
په سینه کې د اسیا به	لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مودی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

د پوهنې د وزیر پیغام

د لوی خدای ﷻ ډیر شکر دی چې انسان یې په احسن تقویم کې پیدا او هغه ته یې د خبرو کولو توان ورکړ او د علم او فکر پر ګاڼه یې سمبال کړ. ډیر درود دې وي د اسلام پر ګران پیغمبر حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ چې د انسانیت ستر ښوونکی دی او د رحمت، لارښوونې او روښنایۍ پیغام راوړونکی.

ښوونه او روزنه په هره ټولنه کې د بدلون او پراختیا بنسټ دی. د ښوونې او روزنې اصلي موخه د انسان د بالقوه ځواکونو فعالول او د هغه د پټو استعدادونو غوړول دي.

درسي کتاب د ښوونې او روزنې په بهیر کې یو مهم رکن بلل کېږي چې له نوو علمي بدلونونو او پرمختګونو سره اوږه په اوږه د ټولنې له اړتیاوو سره سم تألیف کېږي. درسي کتابونه باید د منځپانګې له مخې خورا بډای وي چې وکړای شي د علومو له نوو لاسته راوړنو سره مل دیني او اخلاقي زده کړې د نوو میتودونو له لارې زده کوونکو ته ولېږدوي.

دغه کتاب چې اوس ستاسو په واک کې دی، د همدغو پورته ځانګړنو پر بنسټ چمتو او تألیف شوی دی. د پوهنې وزارت تل زیار باسي چې په هیواد کې تعلیمي نصاب او درسي کتابونه د اسلامي ښوونې او روزنې او د ملي هویت د ساتلو پر بنسټ جوړ او له علمي معیارونو، نوو روزنیزو میتودونو او د نړۍ له علمي پرمختګونو سره سم یې چمتو کړي. د زده کوونکو استعدادونه په ټولو اخلاقي او علمي خواوو کې وغوړېږي او په هغوی کې د تفکر او نوښت توان او د پلټنې حس پیاوړی کړي. د خبرو اترو او پیرزونې د فرهنګ دودول، د هیواد پالنې او د مینې او محبت د حس پیاوړی کول، بښنه او پیوستون د پوهنې د وزارت نورې غوښتنې دي چې ښایي د لوست په کتابونو کې ورته پام وشي.

درسي کتابونه د ښه او مسلکي ښوونکي له درلودو پرته نشي کولای ټاکل شوي موخې ترلاسه کړي. ښوونکی د ښوونې او روزنې یو مهم جزء او د ښوونې او روزنې د پروګرامونو پلي کوونکی دی. د هیواد له ژمنو او زړه سواندو ښوونکو څخه چې د تورتم او ناپوهۍ په وړاندې یې هڅه اوهاند خپله دنده ګرځولي، دوستانه هیله لرم د تعلیمي نصاب په دقیق او مخلصانه تطبیق کې د هیواد ماشومان، نجونې او تنکي ځوانان د پوهې، اخلاقو او معنویت لوړو څوکو ته ورسوي.

د هیواد د زده کړې د نظام بری د خلکو له جدي مرستو پرته امکان نه لري. له دې امله له ټولو قشرونو او د ملت له شریفو خلکو، په تیره بیا له کورنیو او د زده کوونکو له درنو اولیاوو څخه هیله لرم چې د معارف د موخو د لاسته راوړو په برخه کې له هیڅ ډول مرستې څخه ډډه ونه کړي. دغه راز له ټولو لیکوالو، پوهانو، د ښوونې او روزنې له ماهرینو او د زده کوونکو له محترمو اولیاوو څخه هیله کېږي چې په خپلو رغنده نظرونو، وړاندیزونو او نیوکو د درسي کتابونو په لاسه والي کې د پوهنې له وزارت سره مرسته وکړي.

لازمه بولم چې له ټولو پوهو مولفینو او د پوهنې د وزارت له اداري او فني کارکوونکو څخه چې د دغه کتاب په چمتو کولو کې یې زیار ایستلی او له ټولو ملي او نړېوالو بنسټونو څخه چې د درسي کتابونو د چاپ او ویش په برخه کې یې مرسته کړې، مننه وکړم. په پای کې له لوی خدای ﷻ څخه غواړم چې په خپله بې پایه مهربانۍ له موږ سره د پوهنې د سپیڅلو ارمانونو په لاسته راوړلو کې مرسته وکړي. انه سمیع قریب مجیب.

د پوهنې وزیر

دوکتور اسدالله حنیف بلخي

د عقایدو برخه

لوست: لومړی

سرليک: د انسان پيدايښت

صفحه:

وخت: درې درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱. په دې پوه شي چې د ټولو کائناتو پيدا کوونکی الله - جل جلاله - دی، او ټول مخلوقات ده پيدا کړي دي.
 ۲. وکولای شي چې نورو ته ددې معلومات ورکړي چې الله - جل جلاله - د ټولو مخلوقاتو پيدا کوونکی دي.
 ۳. الله - جل جلاله - يو وگني، او د هغه تسبیح او پاکوالی بيان کړي.
- د لوست میتودونه: نمونه يي لوستل - سوال او ځواب - يو کسيزه مطالعه .
- د لوست مرستندويه توکي: کتاب؛ کتابچه، تخته، تباشیر او داسې نور.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د انسان پيدايښت چې ادم - عليه السلام - دی له ختي څخه پيدا شوی دی، او بيا په نسلي ډول له نطفې څخه پيدايښت روان دی. په مخلوقاتو کې غوره مخلوق انسان دی، او په انسانانو کې رسولان او انبيا دي، بيا د غوره پيروي لکه صحابه او تابعين، بيا ټول هغه تقوا لرونکي خلک چې په ځان کې يې پيدا کړي وي دي، په انسانانو الله - جل جلاله - ډير بې شميره نعمتونه کړي دي، نو انسان ته پکار دي چې د الله - جل جلاله - ددې نعمتونو شکر ادا کړي، او د هغه عبادت وکړي، ځکه انسانان او پريان د عبادت لپاره پيدا شوي دي، الله جل جلاله - فرمايلي دي: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶) ژباړه: او ما نه دي پيدا کړي پريان او انسانان مگر دا چې زما عبادت وکړي.

انسان بايد د خپل بدن د هر بند صدقه ورکړي، رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فرمايلي دي: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى دَابَّتِهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا، أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ وَكُلُّ خَطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ وَيُمِيطُ الْأَدَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ﴾ متفق عليه.

ژباړه: له ابوهريره - رضي الله عنه - څخه روايت دی وايي چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فرمايلي دي د خلکو په هر بند باندې صدقه لازمه ده، په هره ورځ کې چې لمر راڅيږي او دا د دوو کسانو منځ کې په انصاف صلحه کوي صدقه ده، د يو کس سره د هغه په سورلي کې د هغه په اوچتولو کې مرسته کوي او يا د هغه د بار اوچتولو کې ورسره مرسته کوي صدقه ده، ښکلي خبره صدقه ده، هر قدم چې د لمانځه لپاره اخلي صدقه ده، له لارې څخه ضرري شيان لرې کوي صدقه ده.

د لوست بهير:

وخت	د ښوونکي کړنې	د زده کوونکو کړنې
سريزه ۵ دقيقې	ښاغلی ښوونکی د احوال پوښتنې، ټولگي تنظيمولو، حاضرۍ اخستلو څخه وروسته د پنځم ټولگي د اسلامي ښوونې او روزنې د زده کړې مضمون زده کوونکو ته ورپېژني، او د هغې د گټو په اړه ورسره په مختصر ډول خبرې کوي.	زده کوونکي لوست ته په ښه توگه غوږ نيسي.
دلوست وړاندیز ۲۵ دقیقې	پر تخته د نوي لوست عنوان (د انسان پيدايښت) له ليکلو څخه وروسته د زده کوونکو پام خپلو کتابونو ته اړوي او لوست په مناسب غږ سره لولي. وروسته لوست د دريو زده کوونکو په واسطه لولي او ټولگي کنټرولوي او د زده کوونکو تيروتنې اصلاح کوي. بيا زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو لوست په چوپه خوله مطالعه کړي او خپله د ټولگي په هر طرف کې گرځي او د ټولو زده کوونکو څخه څارنه کوي او ستونزې يې حلوي. زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو هر يو دخپل ټولگيوال سره د انسان د پيدايښت په هکله خبرې اترې وکړي.	زده کوونکي لوست ته چوپه خوله سره مطالعه کوي.
۵ دقيقې	له څلورو زده کوونکو څخه غواړي تر څو هر يو په خپل وار سره د ټولگي مخې ته راشي او د انسان د پيدايښت په اړه معلومات وړاندې کړي، او په ضمن کې يې تشويق هم کړي.	زده کوونکي دې په دوه کسيزه توگه د اسلامي ښوونې او روزنې په اړه خبرې اترې وکړي.
۵ دقيقې	لنډيز: الله -جل جلاله- يو دی او ادم -عليه السلام- يې له خاوري څخه پيدا کړی دی. الله -جل جلاله- حواء -عليها السلام- د ادم -عليه السلام- له کينې پښتۍ پيدا کړې ده. انسان د الله -جل جلاله- په مخلوقاتو کې تر ټولو غوره مخلوق دی.	
۵ دقيقې	ارزونه: ښوونکی د لاندې پوښتنو په طرح کولو سره زده کوونکي ارزوي: ۱- څوک کولای شي ووايي چې د نن ورځې د لوست عنوان څه شی و؟ ۲- څوک کولای شي ووايي چې ادم -عليه السلام- له څه شي څخه پيدا شوی دی؟ ۳- څوک کولای شي ووايي چې انسانان او نور مخلوقات چا پيدا کړي دي؟	څو زده کوونکي د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه ورکوي. نور زده کوونکي سم ځوابونه يادوي.
	کورنۍ دنده: ښوونکی زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.	

د لومړي لوست د پوښتنو ځوابونه

- دانسانانو پلار ادم -عليه السلام- دی.
- الله تعالى ادم عليه السلام له خاورې څخه پيدا کړ.
- انسانان، اسمانونه، ځمکه او نور مخلوقات الله تعالى پيدا کړي دي.
- په انسانانو کې غوره خلک تقوا لرونکي خلک دي.

لوست: دویم

سرلیک: وحی

مخ:

وخت: دري درسي ساعتونه

د درس موخې:

زده کونکي بايد:

۱- دوحې په معنا پوه شي، اودوحې راوړلو ملايکه وپيژني.

۲- د اسماني کتابونو نومونه وويلی شي.

۳- په ټولو اسماني کتابونو ايمان ولري.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

وحې په لغت کې په چټکۍ سره پټو خبرولوته ويل کيږي.

او په اصطلاح کې د کتاب، لېږل شوې ملائکې، خوب او يا الهام په واسطه د نبي خبرولوته وحې ويل کيږي.

د وحې ډولونه

1- رښتيني خوبونه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم لومړنۍ وحې همدا خوب وو.

2- بې له دينه چې ملائکه وويني په زړه کې به يې وحې وراچوله .

3- ملائکه به ديو سړي په شکل راتله او خبرې به يې ورسره کولې اورسول اکرم صلى الله عليه وسلم به يې

خبرې يادولې په دې صورت کې به کله، کله صحابه وو هم جبرائيل لیده.

4- د زنگ دگړنگار په شکل به راتله له ټولو وحيو څخه داسخته وه په دې وحې کې ملائکه له رسول الله

صلى الله عليه وسلم سره يوځای کيده او وحې پرې راتله په دې وخت کې به که سخت ژمی هم وو نودرسول الله

صلى الله عليه وسلم تندى به له خولو ډک وو.

ملائکه به يې په هغه اصلي خيره ليدله په کومې چې پيدا شوې ده اوبيا به ورته ملائکې د الله-جل جلاله- له لورې لېږل شوې

وحې راوړله د سورت النجم مطابق دا وحې يوازې دوه ځله راغلې.

اوبله هغه وحې چې دمعراج په شپه رسول الله له آسمانونوپورته وخوت لمونځ اونور احکام يې پرې نازل شول.

د حرا په غار کې دقرآن کریم دنزول پيل

د حرا غار دمکې مکرمې څخه درى کيلو متره لرې د(نور)په غره کې موقعيت لري، اودا يوعجيب کوچنى غار دى چې

څلور گزه اوږد والى اوپاو کم دوه گزه پلنوالى لري.

حضرت عايشه-رضي الله عنها- فرمايى: درسول اکرم -صلى الله عليه وسلم- دوحې پيل له نيکو اوښو خوبونو څخه شوى

وو هر خوب به يې چې وليده د روښانه سهار په څير به ښکاره کيده. بيا ورته گوښه ژوند کول غوره ښکاره او د حرا په

غار کې له خلکو گوښه او بې له دې چې خپل کورته ولاړ شي مسلسلې شپې به يې هلته عبادت کاوه،ددې ورځو مصرف به

ورسره وو.دتوبنې دخلاصيدو وروسته به خديجې رضی الله عنها ته ورته او دومره نوره توبنه به يې اخيسته ترڅو چې دحرا په

غار کې ورته حق راغی.

ملائکه ورته راغله او ويې ويل: ووايه.

ماوويل. زه لوستل نه شم کولای.

رسول الله فرمايې: بيا ملائکې ټينگ په غېږ کې ونيوم او ښه يې راباندې زور کړل، بيا يې پريښودم او ويې ويل: ووايه! ما وويل: زه لوستلو والا نه يم، هغې زه دريم ځل ونيوم او ښه زور يې را باندې وکړ بيا يې خوشی کړم او ويې ويل:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳)﴾

دا دوحې دنزول پيل وو چه دحرا په غار کې وشو.

د تدريس تگ لاره: پوښتنه او ځواب، انفرادي مطالعه.

مرستندويه توکي: کتاب، کتابچه، تخته، تباشير او داسې نور.

د زده کوونکو کړنې	د ښوونکي کړنې	وخت
<p>زده کوونکي لوست ته غوږ نيسي.</p> <p>خو زده کوونکي په خپل وار سره د ټولگي مخې ته راځي او خپلې کړنې سرته رسوي او نور زده کوونکي د هغه کړنو ته پام اړوي.</p> <p>– زده کوونکي لوست په چوپه خوله سره لولي</p> <p>زده کوونکي د وحې په اړه خبرې اترې کوي</p>	<p>ښاغلي ښوونکی له احوال پوښتنې، ټولگي تنظيمولو او حاضرۍ اخستلو څخه وروسته مخکنی لوست ارزوي.</p> <p>– د نوي لوست عنوان (وحې) له لیکلو څخه وروسته د زده کوونکو پام خپلو کتابونو ته را اړوي او لوست په مناسب غږ سره لولي.</p> <p>– له خو زده کوونکو څخه غوښتنه کوي ترڅو هر یو په خپل وار سره د ټولگي مخې ته راشي او د وحې مانا او مقصد بیان کړي، که خطا شول استاد به یې نه رټي ، او مرسته به ورسره کوي او تشویق کوي به یې.</p> <p>– وروسته زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو لوست په چوپه خوله سره مطالعه کړي او خپله په ټولگي کې گرځي او د زده کوونکو څارنه کوي او ستونزې یې حلوي</p> <p>– بیا لوست د دریو زده کوونکو په واسطه لولي</p> <p>– او زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو هر یو دخپل ټولگیوال سره د وحې په اړه خبرې اترې وکړي.</p>	<p>سریزه ۵ دقیقې</p> <p>د لوست وړاندیز ۲۵ دقیقې</p> <p>۵ دقیقې</p>
	<p>ارزونه:</p> <p>په راتلونکو پوښتنو ترسره کېږي:</p> <p>وحې څه ته کېږي؟</p> <p>پیغمبرانو ته وحې راوړل د کومې ملائکې وظیفه ده؟</p> <p>انجیل په چا نازل شوی دی؟</p> <p>په رسول الله – صلی الله علیه وسلم – لومړۍ وحې په کوم ځای کې رغله؟</p>	۱۰ دقیقې
	<p>کورنۍ دنده:</p> <p>ښوونکی زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.</p>	

د دویم لوست د پوښتنو ځوابونه:

- د الله تعالی له لوري پیغمبرانو خبرولو ته وحی ویل کیږي.
- اسماني کتابونه څلور دي.
- د اسماني کتابونو نومونه داسې دي: تورات، انجیل، زبور او قرآن کریم دي.
- تورات په موسی-عليه السلام-، انجیل په عیسی-عليه السلام-، زبور په داود-عليه السلام-، او قرآن کریم په محمد-صلی الله علیه وسلم- نازل شوي دي.
- لومړی وحی د علق سورت پنځه لومړني آیتونه دي چې د حرا په غار کې نازل شوه.

لوست: دریم

سرلیک: معجزه

مخ:

وخت: دري درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي باید:

۱- د معجزې په مانا پوه شي.

۲- دا درک کړي چې ولې پیغمبر ته معجزه ورکول کیږي؟

۳- د معجزو د وضاحت په اړوند دلیلونه بیان کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د معجزې تعریف: دا هغه څه دي چې الله -جل جلاله- یې د عادت خلاف د نبوت مدعی په لاس منکړینو ته

د چیلنج په وخت کې ښکاره کوي چې چیلنج کړی شوي ددي د راوړلو څخه عاجز پاتې شي.

د معجزې شرطونه:

۱- معجزه د الله -جل جلاله- له اړخه وي، نه د بل چا له اړخه.

۲- د عادت (معمول) خلاف وي (عادي نه وي).

۳- د نبوت او پیغمبرۍ دعوا کوونکې په لاس ظاهره شي.

۴- د مطلوب موافق وي، نه مخالف، په دې مانا چې پیغمبر څنگه ووايي همغسې وشي نه د هغې

مخالف، چې هغې ته (اهانت) وایي، لکه د مسیلمة الکذاب چې غوښتل یې د یوکس سترګه روغه

شي، کله چې یې د هغه په سترګه کې تف وکړ نه دا چې روغه شوه بلکې روغه سترګه یې هم

ړنده شوه.

۵- د نبوت د دعوا سره به یو ځای وي نه له دعوا څخه مخکې چې هغې ته (ارهاص) وایي.

۶- د دعوا کوونکې دروغجنونکې به نه وي، لکه چې ووايي: زما معجزه داده چې دا (جماد) لکه تېره به

خبرې کوي، بیا هغه تېره ووايي: دا دعوا کوونکی دروغ وایي. دا پر دې دلیل دی چې نبي نه

دی.

۷- مقابل جانب د هغه شي د راوړلو څخه عاجز پاتې شي، که مقابل اړخ همغسې راوړي نو دا معجزه

نشې کیدای.

۸- دا به د قیامت د علامو د ظاهريدو په وخت کې نه وي، لکه د لويديځ له طرفه د لمر راختل، د دابة

الأرض خبرې، د مسيح الدجال راتلل، ځکه دا معجزې نه بلل کیږي بلکې د قیامت علامې دي.

د تدریس تګ لاره: انفرادي، پوښتنه او ځواب، مطالعه.

مرستندويه توکي: کتاب، کتابچه، تخته، تباشیر او داسې نور.

وخت	د ښوونکي کړنې	د زده کوونکو کړنې
سریزه ۵ دقیقې	ښاغلی ښوونکی له احوال پوښتنې، ټولگي تنظیمولو او حاضری- اخیستلو څخه وروسته مخکینی لوست ارزوي، د بیلگې په توگه پوښتنه کوي: - څوک کولای شي ووايي چې د وحې څه مانا ده؟ اسمانې کتابونه کوم دي؟ - د نوي لوست د عنوان (معجزه) له لیکلو څخه وروسته د زده کوونکو پام خپلو کتابونو ته اړوي او لوست په مناسب آواز سره لولي. که درس وضاحت غوښته وضاحت ورکوي. - وروسته یو څو زده کوونکي په خپل وار سره د ټولگي مخې ته را غواړي او لوست ورباندې تکراروي او په هر زده کوونکي یوه کرښه لولي. - ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو د معجزې اړوند خبرې په چوپه خوله د کتاب له مخې مطالعه کړي.	زده کوونکي پوښتنو ته ځوابونه وایي. زده کوونکي لوست ته ښه غوږ نیسي. هغه زده کوونکي چې په کړنه گمارل شوي په ښه شکل یې تر سره کوي. زده کوونکي په چوپه خوله لوست مطالعه کوي.
۵ دقیقې	لنډیز: معجزه د پغمبرانو په لاس ترسره کیږي. معجزه د پیغمبرۍ د ریښتینولۍ دلیل دی. د محمد- صلی الله علیه وسلم- لویه معجزه قرآنکریم و. د موسی- علیه السلام- معجزه له امسا څخه ښامار جوړیدل و.	
۱۰ دقیقې	ارزونه: ښوونکی د چوپې خولې مطالعې په بهیر کې د هر یوه ستونزې په آرامۍ سره حل کوي ترڅو په ټولگي کې آرامه او مناسبه فضا رامنځ ته شي او له نا آرامۍ څخه ډډه وشي. بیا په راتلونکې سوالونه ارزونه کوي: ۱- څوک کولای شي د معجزې تعریف ووايي؟ ۲- معجزه د څه لپاره رسول ته ورکول کیږي؟ ۳- څوک کولای شي ووايي چې د موسی- علیه السلام- معجزه څه وه؟	زده کوونکي خپله کړنه تر سره کوي.
	کورنۍ دنده: ښوونکی زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.	

د دریم لوست د پوښتنو ځوابونه

- معجزه د عادت خلاف هغه څه ته ویل کیږي چې د پیغمبرانو په لاس ترسره کېږي او نور خلک ورڅخه عاجز وي.
- هو، پر معجزو ایمان لرل فرض دي.
- نه، بلکې معجزه په پیغمبرانو پورې ځانګړې وي.

لوست: خلورم

سرليک: د پيغمبرانو مشهورې معجزې

مخ:

وخت: دري درسي ساعتونه

موخې:

زده کونکي بايد:

۱- د يو لړ پيغمبرانو معجزې وپيژني.

۲- او پردې پوه شي چې د صالح، موسی، عیسی، او محمد عليهم الصلاة والسلام معجزې کومې وې؟

۳- د محمد صلی الله علیه وسلم د لویې معجزې لپاره دلیل بیان کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د رسول الله-صلى الله عليه وسلم- معجزې يا په متواتر ډول وي لکه قرآنکریم، چې منکر يې کافر بلل کيږي، او دینته معنوي معجزه هم وايي، بل کوم چې په متواتر ډول نه وي لکه د تیرې سلام اچول، یا له گوتو څخه يې اوبه راوتل... چې منکر يې فاسق بلل کيږي. او دې ډول ته حسې معجزه هم ويل کيږي.

د رسول الله-صلى الله عليه وسلم- د يو لړ حسې معجزو بيلگې:

لومړی: د رسول الله-صلى الله عليه وسلم- د گوتو څخه د اوبو راوتل: ﴿عَنْ جَابِرٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ عَطِشَ النَّاسُ يَوْمَ الْحُدَيْيَةِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْوَةٌ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا ثُمَّ أَقْبَلَ النَّاسُ نَحْوَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَكُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَيْسَ عِنْدَنَا مَاءٌ نَتَوَضَّأُ بِهِ، وَلَا نَشْرَبُ إِلَّا مَا فِي رَكْوَتِكَ قَالَ فَوَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ فِي الرُّكْوَةِ فَجَعَلَ الْمَاءُ يَفُورُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ كَأَمْثَالِ الْعَيْونِ قَالَ فَشَرِبْنَا وَتَوَضَّأْنَا فَقُلْتُ لِجَابِرٍ كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ قَالَ لَوْ كُنَّا مِثَّةَ أَلْفٍ لَكَفَانَا كُنَّا خَمْسَ عَشْرَةَ مِثَّةً﴾ متفق عليه

ژباړه: د جابر -رضي الله عنه- څخه روايت دی وايي د حديبي په ورځ خلک ترې شول، او د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- سره د اوبو يو لوبنی-لوطه يا کوزه- وه، هغه ترې اودس وکړ، بيا خلکو د رسول الله-صلى الله عليه وسلم- اړخ ته راغلل، ويې فرمايل: څه خبره ده؟ اصحابو وويل: اوبه نشته چې اودس پرې وکړو، يا يې وڅکو، مگر هغه اوبه چې ستاسو په لوطه کې دي، نو رسول الله-صلى الله عليه وسلم- خپل لاس په لوطه کې کيځود، له گوتو څخه يې اوبه روانې شوې لکه د چينې څخه چې اوبه راوځي، نو مونږ هغه وڅکلې او اودسونه مو پرې وکړل،-راوې وايي: ما جابر ته وويل: چې تاسو په دغه ورځ څو کسان و؟ هغه وويل: که چيرته مونږ سل زره هم وای نو - اوبو- به کفايت کړې وای، مونږ پنځلس سوه وو.

دويم: د رسول الله-صلی الله عليه وسلم- سره د ونې خبرې كول: «عَنْ مَعْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي، قَالَ: سَأَلْتُ مَسْرُوقًا مَنِ آذَنَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْجَنِّ لَيْلَةً اسْتَمَعُوا الْقُرْآنَ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبُوكَ، يَعْنِي عَبْدَ اللَّهِ - أَنَّهُ آذَنَتْ بِهِمْ شَجَرَةٌ» متفق عليه.

ژباړه: له معن بن عبد الرحمن څخه روايت دی وايي ما د خپل پلار څخه اوریدلي هغه وویل: ما له مسروق څخه پوښتنه وکړه چې نبي کریم -صلی الله عليه وسلم- ته د پیریانو په اړوند چا خبر ورکړ په هغه چې هغوي قرآنکریم ته غوږ نیولی و؟ ویي ویل: ماته ستا پلار حديث بیان کړی و-یعنی عبد الله- چې د هغوی خبر ورته یوې ونې ورکړی و.

دریم: په رسول الله-صلی الله عليه وسلم- د تیگې سلام اچول:

عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «إِنَّ بِمَكَّةَ حَجَرًا كَانَ يُسَلَّمُ عَلَى لَيْلَى بُعِثَتْ إِلَيَّ لِأَعْرِفُهُ الْآنَ». رواه أحمد ومسلم.

ژباړه: د جابر بن سمره څخه روايت دی وايي چې رسول الله-صلی الله عليه وسلم- فرمايلي دي: يقينا په مکه کې يوه تېره وه په هغو شپو کې چې زه مبعوث شوم پر ما يې سلام اچوو، زه هغه اوس هم پيژنم. د تدريس تگ لاره: انفرادي، پوښتنه او ځواب، مطالعه.

مرستندويه توکي: کتاب، کتابچه، تخته، تباشیر او داسې نور.

وخت	د ښوونکي کړنې	د زده کوونکو کړنې
سریزه ۵ دقیقې	ښاغلی ښوونکی له احوال پوښتنې، ټولگي تنظیمولو او حاضرۍ اخیستلو څخه وروسته مخکینی لوست ارزوي، د بیلگې په توگه پوښتنه کوي: -څوک کولای شي ووايي د محمد-صلی الله عليه وسلم- لویه معجزه څه شی وه؟	زده کوونکي پوښتنو ته ځوابونه ورکوي.
د لوست وړاندیز ۲۵ دقیقې	د نوي لوست عنوان (د پیغمبرانو مشهورې معجزې) له لیکلو څخه وروسته د زده کوونکو پام خپلو کتابونو ته را اړوي او په مناسب آواز سره یې ورته لولي. وروسته له څو زده کوونکو څخه غواړي ترڅو په خپل وار سره د ټولگي مخې ته راشي او لوست له مخه ولولي ښوونکی ټولگي کنټرولوي او غلطې یې اصلاح کوي. او په هر زده کوونکي یوه کرښه لولي. وروسته زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو د پیغمبرانو مشهورې معجزې د کتاب له مخې په چوپه خوله سره ولولي. تکرار: د چوپې خولې مطالعې او د لیکلو په لړ کې د هر یوه ستونزې په نرمۍ سره حلوي ترڅو د مطالعې آرامه او مناسبه فضا وساتل شي.	زده کوونکي لوست ته ښه غوږ نیسي. هغه زده کوونکي چې په کرښه گمارل شوي په ښه ډول یې تر سره کوي.

	<p>د درس خلاصه:</p> <p>پیغمبران دوه ډوله معجزې لري:</p> <p>لومړۍ: معنوي معجزې.</p> <p>دویم: حسي معجزې، چې له هغې جملې څخه د رسول الله-صلی الله علیه وسلم- له گوتو څخه د اوبو جاري کېدل، په هغه د تېرې سلام اچول او د ونې خبرې کول او داسې نور.</p>	
<p>زده کوونکي یادو</p> <p>پوښتنو ته ځوابونه</p> <p>ووايي.</p>	<p>ارزونه:</p> <p>په راټلونکو سوالونو تر سره کېږي:</p> <p>۱- څوک کولای شي ووايي چې د صالح-عليه السلام معجزه څه وه؟</p> <p>۲- څوک کولای شي ووايي چې د عیسی-عليه السلام معجزه څه وه؟</p> <p>۳- د محمد-صلی الله علیه وسلم- تر ټولو لویه معجزه څه وه؟</p>	<p>۱۰ دقیقې</p>
	<p>کورنۍ دنده:</p> <p>ښوونکي زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.</p>	

د څلورم لوست د پوښتنو ځوابونه

- د صالح علیه السلام معجزه د ده په دعا سره د غره څخه د بلارې اوبې را ایستل وو.
- د موسی علیه السلام معجزه لکنه په ښامار بدلیدل وو.
- د حضرت عیسی علیه السلام معجزه د هغه په دعا سره له مور څخه د پیدا شوي رانده روغیدل وو.
- قرآن کریم د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم تر ټولو لویه معجزه ده چې د قیامت تر ورځې هیڅوک د دې کتاب په څیر بل کتاب نه شي جوړولای.

لوست: پنځم

سرليک: سحر (کوډې)

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

د سحر (کوډو) معنی وپيژني.

د سحر په اړه شرعي حکم باندې پوهه شي.

د سحر د حراموالي په اړه له قرآن او سنت څخه دليل بيان کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د سحر په اړه د اسلام دريز

زمونږ د اسلام دين د سحر په اړه قوي موقف نيولی دی، او سحر ته د تلو ټولي لاري یی تړلي دي، او د هغې زده کړه او ښوونه یې حرام گرځولې ده، عمده وجه یې د انساني عقل سالم پاتې کيدل او له خرافاتو څخه بچ کيدل دي. اوس به د سحر لغوي او اصطلاحي تعريف وکړو او بيا به یې منفي اثرات هم ذکر کړو.

سحر په لغت کې: د يو شي اړول له خپل مخ څخه بل مخ ته.

او همدا رنگه د خپل حقيقت نه بل شی ته اړولو ته ويل کيږي. ليث-رحمه الله- وايي: سحر هغه عمل دی چې په هغې سره شيطانانو ته نږدېوالی حاصلیږي او بيا د هغوي نه مرسته غوښتل کيږي. ابن فارس وايي: چې سحر عبارت له هغې څخه دی چې باطل د حق په شکل کې ښکاره شي. يا سحر هغه شی دی چې د هغې مأخذ او بنياد باريک او دقيق وي.

عربان د ډير پټ شې په اړوند وايي چې: "أخفى من السحر" يعني له سحر څخه هم ډير پټ.

او ځينو عربانو د سترگو خوږوالي هم په سحر تعبير کړی دی؛ ځکه چې سترگې په پټ شکل خپل غشي د انسان زړه ته رسوي.

او بيان ته هم سحر ويل شوی دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: (إن من البيان لسحرا) ژباړه: ځيني بيانونه لکه سحر وي.

پيشلمې ته په عربي ژبه کې (سحور) ويل کيږي؛ ځکه چې د خلکو له سترگو پټ د شپې په اخيرې حصې کې خوړل کيږي. او په اصطلاح کې: هغه علم او پوهې ته ويل کيږي چې د هغې په واسطه انسان کولای شي هغه شيان ترسره کړي چې ډير حيرانوونکي وي، او علت او سبب یې پټ وي. حاشيه ابن عابدين ۴۴۱

عبارت له ځيني دمونو او غوتو څخه دی چې د انسانانو په زړونو او بدنونو ناوړه اغېز کوي.

فخر الدين الرازي وايي: سحر د شرع په عرف کې په هر هغه شي پورې ځانگړی دی چې د هغې سبب پټ وي او د خپل حقيقت پرته په بل شکل کې پيش کړی شي.

ابن قدامة المقدسي وايي: سحر هغې غوتو او دمونو او خبرو ته ويل کيږي چې په هغې باندې خوله خوزيږي او يا ليکلې کيږي، او يا داسې يو عمل دی چې د مسحور (جادو کړی شوي) شخص په بدن يا په زړه يا په عقل باندې تاثير وکړي.

آيا سحر تاثير لري؟

هو، سحر تاثير لري، ددې په وجه يو څوك قتليري، يامريضيري، د خپلي ميرمنې سره د جماع كولو څخه محروميږي، او خاوند او ميرمنې په منځ كې جدا والي هم راولي، او د يو وگړي له بل وگړي سره نفرت په زړه كې اچوي، او هم محبت پيدا كوي. او همدا ډول په رسول الله صلى الله عليه وسلم د يو يهودي په واسطه هم سحر شوى و چې يو څه وخت پرې د سحر تاثير ليدل كيده، تر څو چې د معوذتين (سوره الفلق او الناس) سورتونه نازل شول، هغه يې ولوستل او له سحر څخه خلاص شو. آيا سحر حقيقت لري كه نه؟

امام خطابي - رحمه الله - وايي: هغه خلق چې هغوي ته اصحاب الطبايع ويل كيږي د سحر نه انكار كوي، او ددي حقيقت يې باطل كړى دى، او امام قرطبي - رحمه الله - وايي: عام معتزلو دا مذهب دى چې سحر څه حقيقت نه لري او وايي چې دا صرف يو خيال او وهم دى، او له حقيقت پرته د يو شې ترسره كول دي، او دا دلاس د صفايي او مداريتوب يو ډول دى، او معتزلو په دي ايت استدلال كړى دى چې الله - جل جلاله - فرمايي: ﴿يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ سوره طه، (٦٦) ژباړه: موسى - عليه السلام - ته په خيال كې داسې راغله چې جادوگرانو كومې همساگاني او پري غورځولي دي هغه منډي وهي.

ددوي استدلال: الله - جل جلاله - داسې نه دي ويلي چې په حقيقت كې دغه شيانو منډي وهي بلكې ويلي دي چې [يخيلى اليهم] يعني موسى - عليه السلام - ته په خيال كې داسې راغله. او دويم استدلال دوي په دي كوي چې: ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾ سوره الاعراف (١١٦) ژباړه: د خلكو په سترگو باندې يې جادو وكړو.

ددې په جواب كې امام قرطبي - رحمه الله - وايي: چې په نوموړو آيتونو كې د معتزلو لپاره هيڅ دليل نشته، ځكه چې مونږ ددي نه انكار نه كوو چې تخييل (خيال) وغيره د سحر د جملې څخه نه وي، لاکن ددي نه بغير د نورو عقلي او نقلي دليلونو نه هم د جادو موجوديت ثابتيږي، د مثال په ډول الله - جل جلاله - فرمايي: ﴿يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرَةَ﴾ سوره البقره (١٠٢) ژباړه: دوي به خلكو ته سحر خودلو. نو كله چې د سحر حقيقت نه وي نو بيا به د سحر تعليم حاصلول هم ممكن نه و، او نه به الله تعالى دده د تعليم په اړه فرمايلي وي، بلكه نوموړى ايت پردي دلالت كوي چې سحر حقيقت لري او يو ثابت شى دى. د سحر ناوړه اثرات:

سحر په افرادو او ټولنې ډيري ناوړه اغيزي لري، دبيلگې په ډول انسان ددي په واسطه كفر ته رسيږي او د بنسټي او مېړه په منځ كې جدا والي راولي، او مسلمانانو ته د ضرر سبب كيږي، لكه په قرآن كريم كې الله - جل جلاله - فرمايي: ﴿وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ د سورت البقره (١٠٢) آيت

ژباړه: او نه بنوولو دواړو هيڅ يو ته تر څو ويل به دواړو، خبره داده چې مونږ ازميښت يو، نو كفر مه خپله وه، نو زده كولو به هغوى له دې دواړو څخه هغه څه چې جلا كول به هغوى په هغه سره په منځ د سړي او بسځه كې يې او نه وو هغوى ضرر رسوونكي په جادو او سحر هيڅ يو ته مگر په حكم د الله، او زده كولو هغوى هغه چې تاوان يې ورساو او گټور نه وهغوى ته، او په تحقيق پوه شوي وو هغوى خامخا هغه چا چې اخستې دى جادو نشته هغه لره په اخرت كې له برخې، او خامخا ډير بد دى هغه څه چې خرڅ كړي په هغه سره ځانونه خپل، كاشكي دوى پوهيدلای.

د سحر علاج او له منځه وړل:

د سحر له منځه وړل له ډېرو لارو نه كيږي، چې ځيني مهمي يې په لاندې ډول دي:

لومړی: د کودو راويستل.

دويم: په قرآني آيتونو سره د دم له لارې چې د هغې له جملې نه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ...﴾ مکمل سورت، او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ...﴾ مکمل سورت او آيت کړسي، ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ...﴾ پوره سورت، او ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾ پوره سورت، او سورت الأعراف له ۱۱۷ ايت څخه تر ۱۲۲ ايت پوري، او سورت يونس: ۷۹-۸۲، او سورت طه: ۶۵-۶۹ ايتونه دي.

دریم: له روا او جايزو دواگانو(دارو) له لارې، لکه سهار وختې د عجوه خرما خوړل.

څلورم: د متضرره شوی ځای د حجامت (د وینو وستو) له لارې.

پنځم: د بېري د پاڼو میده کول او په اوبو کې گډول او له هغې څخه درې گوته کول او بیا پري غسل کولو له لارې.

د تدریس تگ لاره: پوښتنه او ځواب، انفرادي، مطالعه

مرستندويه توکي: کتاب، کتابچه، تخته، تباشیر او داسې نور.

وخت	د ښوونکي کړنې	د زده کوونکو کړنې
سریزه ۵ دقیقې	ښاغلی ښوونکی له احوال پوښتنې، ټولگي تنظیمولو او حاضرۍ اخیستلو څخه وروسته مخکینی لوست ارزوي، د بیلگې په توگه پوښتنه کوي:	زده کوونکي پوښتنو ته ځوابونه ورکوي.
د لوست وړاندیز ۲۵ دقیقې	- څوک کولای شي د موسی او عیسی -عليهما السلام- معجزې ووايي؟ د نوي لوست د عنوان (سحر (کوډي)) له لیکلو څخه وروسته د زده کوونکو پام خپلو کتابونو ته اړوي. او لوست په مناسب اواز سره ولولي. وروسته له څو زده کوونکو څخه غواړي تر څو هر یو په خپل وار سره د ټولگي مخې ته راشي او لوست د کتاب له مخې ولولي او خپله ټولگي کنترولوي او د هغوی غلطۍ اصلاح کوي. کله چې هر زده کوونکی یوه کرښه ولولي. وروسته زده کوونکو ته ښوونه کوي ترڅو د سحر لوست په چوپه خوله د کتاب له مخې ولولي.	زده کوونکي لوست ته ښه غوږ نیسي. هغه زده کوونکي چې په فعالیت گمارل شوي په ښه شکل یې تر سره کوي. زده کوونکي لوست په چوپه خوله سره مطالعه کوي.
۱۰ دقیقې	ارزونه: په راتلونکو سوالونو تر سره کېږي: ۱- څوک کولای شي ووايي چې سحر د چا کار دی؟ ۲- آیا د کودو له لارې روزي گټل روا کار دی؟ ۳- څوک چې ساحر ته لار شي او د هغه کړنې رښتیا وگڼي حکم یې څه دی؟	زده کوونکي یادو پوښتنو ته ځوابونه وایي.
	کورنۍ دنده: ښوونکی زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.	

د پنځم لوست د پوښتنو ځوابونه

- هوکې، کوډې کول ډیره لویه گناه ده.
- کوډې د ساحر(کوډگر) کار دی.
- نه، د کوډو له لارې روزي گټل حرام دي.
- هوکې، د ځينو آياتونو او سورتونو په لوستلو سره مونږ د کوډو له ضرر څخه په امن کېږو، د بيلگې په ډول د معوذتين سورتونه (سورت الفلق او سورت الناس) سورتونه.

لوست: شپږم

سرليک: د فال کتل

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

د فال کتلو حکم وپېژني.

دا درک کړي چې فال کتل لويه گناه ده.

نورو ته د فال نه د منعه کيدو دليلونه وويلای شي.

د ځينو کلمو معناگاني:

عرف: هغه چاته ويل کيږي چې د ځينو مقدمو له لارې د پتو شيانو په اړوند خبري کوي، لکه د پټ شوی شي او يا دهغي د ورکېدو ځای په اړوند خبر ورکول.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

«عَنْ صَفِيَّةَ، عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً» رواه مسلم د حديث شميره (۲۲۳۰)

ژباړه: څوک چې فال کتونکي ته راشي او د يو څه په اړوند ترېنه پوښتنه وکړي، تر څلويښتو شپو پوري به يې لمونځ قبول نشي.

حقيقت دادی چې فال کتل په شريعت کې هيڅ بنسټ او اساس نه لري، بلکې يواځې خيال او گومان دی چې کله کله د انسان زړه کې پيدا کيږي، او هيڅ تاثير نه لري، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ﴿لَا عَدْوَى وَلَا طِيرَةَ وَلَا صَفَرَ وَلَا هَامَةً﴾ متفق عليه. ژباړه: د مريضتيا يو بل ته تلل، فال کتل، د سر مسخه(يعني چې د هام مرغې په واسطه چاته څه ضرر رسيدل، او يا دا چې د سرې هلوکې مړه کيږي او روح يې په سر بدلېږي او الوزې) او د صفر مياشت(د جاهلې دور کې خلکو ودونه نه کول؛ ځکه بيا د ښځې او خاوند په منځ کې مشکل پيدا کيده) دا ټول رسول الله صلى الله عليه وسلم رد کړل، او ويي ويل چې دا هيڅ حقيقت نه لري، د صفر مياشت د نورو مياشتو په څير هيڅ تاثير نه لري. همدا ډول نوري ورځې او شپې هيڅ توپير سره نه لري، په جاهلې دور کې خلکو د چهارشنبې په ورځ بدبيني کوله، او دشوال په مياشت کې به يې ودونه نه کول، عايشه رضي الله عنها ددې په هلکه فرمايي چې (رسول الله له ماسره د شوال په مياشت کې واده وکړ، او له ما څخه څوک خوشبخت شته؟).

د شپږم لوست د پوښتنو ځوابونه

آيا د فال كتل حرام دي؟

ځواب: هو، د فال كتل حرام دي، او لويه گناه ده.

د فال كتونكي ته ورتلل روا دي يا ناروا؟

ځواب: د فال كتونكي ته ورتلل ناروا دي.

رسول الله -صلى الله عليه وسلم- د فال كتونكي په اړه څه وييلي دي؟

ځواب: رسول الله -صلى الله عليه وسلم- د فال كتونكي په اړه وييلي دي: «مَنْ أَتَى سَاحِرًا أَوْ كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا

يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ».

لوست: اووم سرليک: لوی گناهونه

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

د لوی گناه تعريف وپيژني، چې له توبي پرته په بل شي نه بښل کېږي.
دا هم وپيژني چې د وړو گناهونو تکرار څخه لويه گناه جوړېږي.
د لوی گناه ځيني ډولونه وپيژني لکه شرک، سحر، قتل، سود او داسې نور.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د امام الذهبي څخه د لوی گناهونو دوه تعريفونه نقل شوي دي، لومړی: هغه گناه چې الله تعالی ترینه په قرآن کریم کې منعه کړې وي، او يا په سنت او د سلفو صالحينو څخه د هغې منعه راغلي وي. کتاب الکبائر د امام ذهبي لېکنه ۷۸۱
دویم: هغه گناه چې دنيوي حد يې ذکر شوی وي لکه زنا، قتل او غلاکول، او يا اخروي عذاب، غضب او تهديد ورته ذکر شوی وي، او يا يې کوونکی د نبی-صلی الله عليه وسلم- په ژبه لعنتي گرزیدلی وي.
لوی گناهونه په خپل منځ کې هم د درجې له لحاظه متفاوت دي، لکه د الله سره شریک نیول له لویو گناهونو څخه شمیرل شوی دی، لاکن د هغه نیونکي په دوزخ کې همېشه وي، او هرگز ورته بښنه نه کېږي.

په متن کې د یادو شوو گناهونو په اړوند یو صحیح روایت راوړو او بیایي ژباړو:

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَأَكْلُ الرِّبَا، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ»

رواه مسلم د حدیث شمېره (۱۴۵)

ژباړه: رسول الله-صلی الله عليه وسلم- وفرمایل: له اوو هلاکوونکو څخه ځانونه وژغورئ، وویل شول: ای د الله رسوله، هغه څه دي؟ ویي فرمایل: د الله سره شریک نیول، سحر(جادو یا کوډې)، په ناحقه د مسلمان وژل، د یتیم مال خوړل، د سود خوړل، له کافرانو څخه د جنگ په وخت کې تیخته کول، او په پاکدامنو مسلمانو ښځو پوري تهمت لگول.

ځینې پوهانو ویلي دي چې لوی گناهونه اووه دي او دلیل هم دا لومړی حدیث ذکر کوي.

او عبد الله بن عباس-رضي الله عنهما- د لویو گناهونو شمیر اویاوو ته رسیدل سم گڼي.

ذهبي هم دي وینا ته مایل دی، او وايي: د حدیث هدف په اوو کې انحصار نه دی.

د اووم لوست د پوښتنو ځوابونه

— هغه گناهونو ته ویل کېږي چې له توبي پرته نه بښل کېږي.

— که څوک وړه گناه له یو ځل څخه زیاته تکرار کړي نو لویه گناه تري جوړېږي.

— په درسي کتاب کې شپږ یاد شوي دي، ولي په صحیح حدیث کې اووه یاد شوي دي، او عبد الله بن عباس-رضي الله عنهما- د لویو گناهونو شمیر اویاوو ته رسیدل سم گڼي.

د فقهي برخه

لوست: اتم

سرليک: د جمعي لمونځ

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- پوه شي چې د جمعي لمونځ دوه رکعتونه او د ماسپښين د لمانځه پرځای اداء کيږي.
- ۲- په دې باور ولري چې د جمعي لمونځ په عاقل، بالغ او مقيم مسلمان فرض دی.
- ۳- د جمعي د لمانځه طريقه په عملي بڼه بل چاته بيان کړی شي .

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د جمعي د لمانځه اهميت: د جمعي د لمانځه تاکيد په قرآن کریم کې هم راغلی دی ﴿يا أيها الذين آمنوا إذا نودي للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون﴾ ای مومنانو! کله چې د جمعي په ورځ لمانځه ته بلنه وشي، نو د الله د ذکر په لور وځغلی، خرڅول او اخیستل پرېږدئ، که پوهیږئ نو دا ستاسې ګټه ده.

د جمعي د لمانځه مسئلې او حکمونه:

(۱) د جمعي لمونځ نه صحيح کيږي مګر په جامع ښار کې جامع ښار هغه ځای ته ويل کيږي چې پکې امير اوقاضي موجود وي، احکام نافذ وي او حدود قايموي. او د جمعي لمونځ به سلطان قايموي يا هغه څوک چې سلطان ورته امر کړی وي.

(۲) د جمعي له شرطونو څخه وخت دی چې لمونځ د لماسپښين پروخت صحيح کيږي.

(۳) بل د جمعي له شرطونو څخه خطبه ده چې مخکې له لمانځه څخه به امام دوه خطبې ورکوي چې د هغو ترمنځ به په کيناستو سره جلا والی راولي او خطبه به په ولاړه او طهارت ورکوي، که بې خطبه په ناسته او بې اودسې ورکړه جواز لري خومکروه ده.

(۴) او همدارنگه د جمعي له شرطونو څخه جماعت دی. لږ کسان يې د امام ابوحنيفه او محمد رحمة الله عليهما په نزد له امام څخه پرته درې تنه دي.

او امام به په دواړو رکعتونو کې په لوړ اواز قرائت کوي

(۵) د جمعي لمونځ په مسافر، ښځه، ناروغ، مريې او پانده باندې ندی واجب خوکه ورته حاضر شول او د جمعي لمونځ يې ادا کړ په دې صورت کې د دوی له غاړې د لماسپښين لمونځ ساقطیږي.

(۶) مريې، مسافر، ناروغ ته روا ده چې د جمعي لمانځه امامت وکړي.

(۷) کله چې امام د جمعې په ورځ منبر ته وځيږي خلک دې لمونځ او خبرې پرېږدي تر هغې چې امام له خطبې څخه فارغ شي.

(۸) کله چې مؤذن د جمعې په ورځ لومړی آذان وکړي خلک دې اخیستل او خرڅول پرېږدي او د جمعې د لمونځه خواته دې روان شي .

د اتم لوست د پوښتنو ځوابونه

د جمعې لمونځ فرض او منکري کافر دی.

د جمعې لمونځ دوه رکعت په جماعت سره اداء کېږي.

د جمعې لمونځ په عاقل، بالغ، مقیم، آزاد، روغ، او نر مسلمان باندې فرض دی.

امام د جمعې لمونځه لپاره دوه خطبې وايي.

لوست: نهم

سرليک: د جنازې لمونځ (۱)

مخ:

وخت: درې درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- پوه شي چې د جنازې لمونځ فرض کفایي او په جماعت سره اداء کېږي
- ۲- دا درک کړي چې د جنازې په لمانځه کې څلور تکبیرونه وېل فرض دي .
- ۳- د جنازې د لمانځه طریقه په عملي بڼه بل چاته بیان کړی شي .

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د جنازې د لمانځه اړوند احکام

مړي ته له غسل او کفن ورکولو څخه وروسته دې د جنازې لمونځ ورباندې وکړی شي، د امامت لپاره تر ټولو حقداره کس سلطان دی که حاضر نشو، نو د کلي د امام مخته کول مستحب دي، بیا ولي، او که چیرې په هغه (مړي) باندې له ولي اوسلطان څخه پرته بل څوک لمونځ وکړي، ولي یې را گرځولای شي، خو که ولي ورباندې لمونځ اداء کړ بیا بل چا ته روا نه ده چې لمونځ پرې وکړي.

د لمونځ کوونکي لپاره د جنازې د لمانځه شرطونه

۱- پاک والی

۲- عورت پټول

۳- قبلي ته دریدل

۴- نیت

د جنازې د لمانځه اړوند مسایل

مړی عبارت له هغه چا څخه دی چې ژوندی وي او مړ شي که چیرته مړ دنیا ته را شي مړی نه دی او د جنازې لمونځ پرې نه ادا کېږي .

که چیرته بغیر له جنازې کولو دفن شي تر دریو ورځو شپو د ده پر قبر د جنازې لمونځ ادا کېږي.

د جنازې په لمانځه کې درې شیان سنت دي:

۱- د الله ثنا.

۲- درود پر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم.

۳- د مړي لپاره دعا.

د کفن احکام

د نر لپاره دری ټوټې کفن کول سنت دي.

۱- لفافه .

۲- پرتوگ .

۳- قميص .

د ښځې لپاره پنځه ټوټې دي دری ذکر شوې او دوې عبارت دي له:

۱- سربند ، ۲- سينه بند .

د کفن شرح د لاندې نقشې په برابر ده

نوم	اوږد والی	عرض	لازمه اندازه
لفافه	دوه متره	یو متر او لس سانتي	له سره تر پښو او اضافه اندازه
پرتوگ	دوه متره	یو متر او لس سانتي	له سره تر پښو بې له اضافه والي
قميص	دوه متره	یو متر او لس سانتي	له اوږې تر نیمايي د پڼۍ
سربند یا چادر	یو متر	تقریبا دیرش سانتي	د سر ویښته به په دوو برخو ویشي یوه برخه به د سینې په ښي طرف او بله برخه به د سینې په چپ طرف واچوي .
سينه بند	یونیم متر	تقریبا اوه سانتي	له تخرگ لاندې تر نا مه پورې .

د نهم لوست د پوښتنو ځوابونه

د جنازې لمونځ فرض کفایي دی.

هو د جنازې لمونځ په جماعت سره اداء کیږي.

نه د جنازې په لمانځه کې رکوع او سجده نشته.

د جنازې په لمانځه کې څلور تکبیرونه ویل کیږي.

هو د جنازې د لمانځه تکبیرونه فرض دي.

لوست: لسم

سرليک: د جنازې لمونځ (۲)

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- د جنازې د لمانځه ادا کولو طريقه و پېژني.
- ۲- د جنازې د لمانځه ادا کولو سره علاقه پيدا کړي.
- ۳- د جنازې د لمانځه ادا کولو طريقه نورو ته بيان کړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د جنازې د لمانځه مسنونه طريقه

د جنازې د لمانځه د اداء کولو طريقه داده چې جنازه د مخې ته کېږي او امام دې د مړي د سښې برابر ودرېږي، مقتديان دې د امام شاته صفونه جوړ کړي او هر يو دې دا نيت وکړي چې د الله تعالی د عبادت په توگه د جنازې د لمانځه فريضه اداء کوم ثواب يې د مړي لپاره اقتدا مې وکړه په دې حاضر امام پسې بيا به تکبير تحریمه «الله اکبر» وايي اوله تکبير سره به لاسونه هم پورته کړي او بيا به لاسونه بسته کړي او «سبحانک اللهم» به تر اخره ووايي، په دويم تکبير ويلو سره دې لاسونه نه پورته کوي او په نبي کریم صلی الله عليه وسلم به درود ووايي، بيا به دريم تکبير ووايي اولاسونه به نه پورته کوي، که چيرته مړی بالغ نر يا ښځه وي دا دعا به وايي «اللهم اغفر لحينا وميتنا، وشاهدنا وغائبنا، وصغيرنا وكبيرنا، وذکرنا وأُنثانا، اللهم من أحييته منا فأحيه على الإسلام، ومن توفيته منا فتوفه على الإيمان»

ژباړه: ای الله! زموږ ژوندي، مړي، حاضر، غایب، کوچني، لوی، نر او ښځې و ښځه، یا الله له موږ څخه چې چاته ژوند ورکوي، په اسلام ژوند ورکړه، او له موږ څخه چې له چا روح اخلي، په ایمان سره یې واخله. که مړی هلک وي دا دعا به وايي: «اللهم اجعله لنا فرطا واجعله لنا أجرا و ذخرا و اجعله لنا شافعا و مشفعا»

ژباړه: ای الله! د غه مړی (هلک) زموږ د ثواب سبب و گرځوه او زموږ لپاره یې د آخرت پانگه وگرځوه، او زموږ لپاره یې شفیع او شفاعت یې قبول وگرځوه.

که چیرته وره نجلۍ وي د اجعله په ځای د (اجعلها) او د شافعا په ځای دې (شافعة) او د مشفعا په ځای د (مشفعة) و وايي وروسته به څلورم تکبیر وايي، لاسونه به نه پورته کوي او دوو طرفونو ته به سلام گرځوي، اول بني لور او بيا کين لورته.

د لسم لوست د پوښتنو ځوابونه

د جنازې په لمانځه کې له لومړي تکبیر وروسته سبحانک اللهم..... ویل کیږي.

په دویم تکبیر کې امام او مقتدیان درود او په دریم کې دعاء وايي.

په څلورم تکبیر کې امام او مقتدیان دواړو خواوو ته سلام گرځوي.

لوست: يوولسم

سرليک: د جنازې د لمانځه دعاگانې

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- په دې پوه شي چې د جنازې په لمانځه کې کومې دعا گانې ويل کيږي.
- ۲- د دعاگانو په معنی او مفهوم پوهيدلو ته ليواله شي.
- ۳- د جنازې د لمانځه دعا گانې نورو ته بيان کړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د جنازې د لمانځه احکام:

د جنازې لمونځ ادا کول پر مسلمانانو فرض کفايي دي.

نو که يو څو تنو له مسلمانانو څخه پر مړي د جنازې لمونځ وکړ د نورو له ذمې څخه ساقط دی.

د جنازې لمونځ پر هغو چا واجب دی چې نور فرض لمونځونه پرې واجب دي خو د مړي په مرگ به خبر وي.

د جنازې لمونځ څلور تکبيرونه دی، اوهر تکبير ديو رکعت برابر دی.

دریدل، د جنازې لمونځ غير له عذر نه په ناسته نه صحيح کيږي.

د جنازې د لمانځه شرطونه: د جنازې لمونځ هغه وخت پر مړي روا کيږي چې لاندیني شرطونه پکې موجود وي

مړ شوی کس بايد مسلمان وي ، نو په کافر باندې د جنازې لمونځ اداء کول جواز نلري.

مړ شوی کس بايد له حقيقي او حکمي نجاست څخه پاک وي،(غسل ور کړل شوی وي)

جنازه بايد د لمونځ کوونکو پرمخ کې ايښودل شوې وي.

جنازه بايد پر ځمکه ايښې وي، که په کټ يا تخته کې وي هغه کټ يا تخته بايد پر ځمکه ايښې وي دا په

هغه صورت کې چې کوم شرعي عذر نه وي.

د جنازې د لمانځه سنتونه:

امام به د مړي د سينې په برابر ودریږي که مړی نر وي يا ښځه.

وروسته له لومړي تکبير څخه به (ثنا) وايي.

وروسته له دويم تکبير څخه به پر رسول کریم صلی الله عليه وسلم درود وايي.

وروسته له دريم تکبير څخه به د مړي په حق کې دعاء وکړي.

وروسته له څلورم تکبير څخه سلام گرځول دي.

د مړي د خښولو احکام

- د مړي خښول د غسل کولو او پر هغې د لمانځه کولو په څیر فرض کفایي دي .
- له لمانځه اداکولو وروسته فوراً د هدیرې په لور د مړي وړل مستحب دي
- له جنازې سره تلونکي کسان باید په ځمکه له جنازې ایښودلو څخه مخکې کښې نه شي.
- خوکه عذرولري بیا کیناستل مکروه نه دي.
- له جنازې وروسته تلل مستحب دي که څوک له جنازې مخکې لاړ شي هم باک نه لري بلکې ټول خلک باید له جنازې مخکې لاړ نه شي.
- د جنازې سره دتللو په حالت کې په لوړ اواز ذکر کول او یا بل شی ویل مکروه دي.
- قبر دې د نیم قد په اندازه وکیندل شي اوله قد نه دې زیات نه شي.
- کله چې قبر تیار شي مړی باید د قبلي له لوري قبر ته ور داخل کړي د نفرو طاق یا جفت والی سنت نه دی او د مړي د ایښودلو په حالت کې دې دا کلمې ووايي ﴿بسم الله وعلى ملة رسول الله﴾.
- په لحد کې دمړي مخ د قبلي لوري ته کول سنت دي او د کفن غوټې د هم خلاصې شي.
- لحد د په خامو خښتو یا خټو سره بند شي نه په لرگیو یا پخو خښتو سره مگر د ضرورت په وخت کې ستونزه نلري.
- په قبر کې د ښځې د ایښودلو په وخت کې د قبر پټوالی مستحب دی.
- له خښولو وروسته د قبر په سر یوه اندازه ودريدل او مړي ته دعا کول مستحب دي.
- د قبر د خاورو په سر د اوبو اچول مستحب دي.
- هیڅ مړی باید په کور یا مخصوصه ودانۍ کې خښ نه شي ځکه دا خاصه د انبیاء علیهم السلام وه .
- د قبر مربع کول مکروه دي بلکه مستحب دا ده چې قبر د اوبښ د بوکام په څیر د شلو سانتیو په اندازه لوړ شي او له دې نه ډیر لوړ والی مکروه تحریمي دی .
- له خښولو وروسته د زینت لپاره پر قبر د ودانۍ جوړول حرام دي او د حفاظت لپاره مکروه دي بلکه په هماغه حال چې مخکې و باید پرېښودل شي.

د یوولسم لوست د پوښتنو ځوابونه

- ای الله! زموږ ژوندي اومړي وښې.
- ای الله! زموږ څخه چې چاته ژوند ورکوي په اسلام ژوند ورکړي.
- ای الله! دغه مړی زموږ د خوښۍ او ثواب سبب وگرځوه.
- اللهم اغفر لحینا ومیتنا، وشاهدنا وغائبنا، وصغیرنا وکبیرنا، وذاکرنّا وأُئثّانّا، اللهم من أحييته منا فأحیه علی الإسلام، ومن توفيته منا فتوفه علی الإیمان

لوست: دوولسم

سرليک: د اختر لمونځ

مخ:

وخت: درې درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کونکي بايد:

۱- پوه شي چې د اختر لمونځ د کال په اوږدو کې صرف دوه ځله پرمسلمانانو راځي.

۲- د اخترونو د لمنځونو د ادا کولو سره علاقه پيدا کړي.

۳- د اخترونو د لمانځه په اړه نورو ته معلومات ورکړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

اختر(عید)

عید له عود څخه اخیستل شوی دی، چې را گرځیدلو ته ویل کیږي او هغه ته عید ځکه ویل کیږي چې هر کال راگرځي.

د اخترونو لمونځ په هر هغه چا واجب دی په چا چې د جمعې لمونځ واجب وي. د شوال د میاشتې اول تاریخ ته عید فطر او د ذی الحجې د میاشتې لسم تاریخ ته عید اضحی ویل کیږي، په اسلام کې دا دوی د عید او خوشالۍ ورځې دي او د شکرانې په توګه دوه رکعت له لمونځ په دې دوو ورځو کې واجب دی.

د اخترونو د لمانځه د صحت شرطونه

البته هغه شرطونه چې د جمعې د لمانځه لپاره لازم دي د اختر د لمانځه لپاره هم لازم دي، تنها خطبه په اخترونو کې واجب نه ده او مخکې له لمانځه څخه نه ویل کیږي، بلکې له لمانځه څخه وروسته د هغې ویل سنت دي.

د اخرونو اداب

- مسواک وهل .
- غسل کول .
- پاک کالي اغوستل.
- د عطرو استعمالول.
- په کوچني اختر کې عيد گاه ته له تللو مخکې او په لوی اختر کې دعید له لمانځه اداکولو وروسته د یو څه خوړل.
- په کوچني اختر کې د فطر صدقه واجب ده او د لمانځه څخه مخکې دې هغې اداکول مستحب دي.
- په ورین تندي د خوشالۍ اظهارول.
- عيد گاه ته په یوه لاره تلل او په بله لاره بیرته راتلل.
- د عيد گاه په لوري په پښو سره تلل، او په کوچني اختر کې د لارې په اوږدو کې په ورو ورو د تکبیرونو ویل ، او په لوی اختر کې په لوړ اواز سره د تکبیرونو ویل، او عيد گاه ته د رسیدلو پر وخت د تکبیر ویل پریښودل.
- د اختر لمونځ په خپل وخت اداسي ، د اختر د لمانځه اداکولو وخت د لمر له راختلو (دیوې نیزې په اندازه) شروع کیږي او تر زوال مخکې پای ته رسیږي.

د دوولسم لوست د پوښتنو ځوابونه

- کوچنی اختر د شوال په میاشت کې وي.
- په لوی اختر کې مسلمانان قرباني کوي.
- د اختر لمونځ دوه رکعته دی.
- د اختر لمونځ واجب دی.

لوست: ديارلسم

سرليک: د اختر د لمانځه طريقه

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

۱- پوه شي چې د اختر لمونځ دوه رکعته دی.

۲- د اختر د لمانځه له ادا کولو سره علاقمندي ونښي.

۳- د اختر د لمانځه طريقه نورو ته بيان کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د اختر د لمانځه ادا کولو طريقه داده چې لومړی داسې نیت وکړي، نیت مې وکړ دوه رکعت د کوچني اختر واجب لمونځ سره له واپه تکبیرونو ادا کوم ، اقتدا مې وکړه په دې حاضر امام پسې ، وروسته له نیت څخه به الله اکبر ووايي لاسونه به د غوږونو تر نرمیو پورته کړي، وروسته به خپل لاسونه سره بسته کړي او ﴿سبحانک اللهم﴾ به ووايي، بیا به د امام سره درې تکبیره ووايي او په هر تکبیر کې لاسونه د غوږو تر نرمیو پورې پورته کړي، وروسته به لاسونه سره بسته کړي بیا به په پټه خوله ودرېږي، امام به اعوذ بالله من الشیطان الرجیم او بسم الله الرحمن الرحیم په پټه ووايي، الحمد لله اوسورت به په جهر سره ووايي، بیا به مقتدیان له امام سره د نورو لمونځونو په شان رکوع اوسجده کوي، نو کله چې امام دویم رکعت ته ولاړ شي نو پټه خوله به ودرېږو، امام به بسم الله په کراره ووايي، الحمد لله اویو بل سورت به په جهر ووايي، کله چې امام له قرائت څخه فارغ شي نو درې تکبیرونه به ووايي، په هر تکبیر سره به لاسونه پورته کوي او په څلورم تکبیر سره به رکوع ته لاړ شي .

د لمانځه د اول رکعت په پیل کې مخکې له الحمد لله څخه د ﴿اعوذ بالله من الشیطان الرجیم﴾ او ﴿بسم الله الرحمن الرحیم﴾ ویل او د نورو رکعتونو په پیل کې مخکې له الحمد لله څخه د ﴿بسم الله الرحمن الرحیم﴾ ویل سنت دي .

د عید د لمانځه ادا کولو وروسته به امام پر منبر ودرېږي او دوی خطبې به ووايي د جمعي د خطبې په څیر به د دوو خطبو په مینځ کې د دریو تسبیحاتو په اندازه کيني.

او د لوی اختر لمونځ هم د کوچني اختر په شان ادا کېږي.

د ديارلسم لوست د پوښتنو ځوابونه

د اختر لمونځ دوه رکعته دی.

په اختر لمانځه کې شپږ اضافي تکبیرونه ویل کېږي.

لومړي درې تکبیرونه له ثناء (سبحانک اللهم....) څخه وروسته ویل کېږي.

په دویم رکعت کې درې تکبیرونه له رکوع څخه مخکې ویل کېږي.

لوست: څوارلسم

سرليک: د تلاوت سجده

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- د تلاوت سجده و پېژني.
- ۲- د تلاوت له سجده کولو سره علاقه مند شي.
- ۳- د تلاوت سجده په خپله ترسره اونوروته يې بيان کړي .

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د تلاوت د سجده تعريف: د تلاوت سجده له هغه سجده څخه عبارت ده چې د سجده ايت يا آيتونو په تلاوت او يا اوریدلو سره واجبيږي .

د تلاوت د سجده موجبات:

د تلاوت سجده په دریو ځایونو کې واجبيږي

- د سجده د آيت لوستل پخپله يې واورې يا يې وانه وري.
- د سجده آيت اوریدل که د هغه د اوریدلو نيت يې کړی وي او که نه يې وي کړی.
- په داسې امام پسې اقتداء وکړي چې هغه د سجده آيت تلاوت کړی وي، مقتدي که د سجده آيت اوریدلی وي او که نه.
- د تلاوت سجده په لاندې ځایونو کې نه واجبيږي:
- که ښځه دحيض اونفاس په حالت کې وي.
- که مقتدي د تلاوت سجده و لولي په امام باندې نه واجبيږي.
- په لیوني، ویده، کوچني او کافر باندې د تلاوت سجده نه واجبيږي.
- په هغه چا سجده نه واجبيږي چې د سجده آيت له تپ يا ریکارډر څخه واورې.

اړوندې مسئلې:

- که امام او مقتديان له داسې چا څخه دسجده آيت واورې چې هغه په لمانځه کې ورسره گډون نه لري، نو امام او مقتديان به له فارغيدلو وروسته سجده وکړي، که دوی دا سجده په لمانځه کې وکړي سجده يې نه صحيح کېږي، خو په دې سجده سره يې لمونځ هم نه فاسديږي.
- که يو څوک په يو مجلس کې يو ايت څو ځله تلاوت کړي، نو هغه ته يوه سجده کافي ده.
- که چا په يو مجلس کې د سجده آيت ووايه، بيا يې مجلس بدل کړ او هغه آيت يې بيا ووايه نو په داسې شخص په هر ځل تلاوت سره سجده واجبېږي.
- مجلس په دې سره بد ليږي چې دهغه ځای څخه بل ځای ته منتقل شي. د خونې يا مسجد کونجونه د يو مجلس په حکم کې دي که هريو له خونې يا مسجد لوی وي يا وړوکی.
- دا مکروه کار دی چې څوک داسې سورت تلاوت کړي چې د سجده آيت پکې وي خو د سجده آيت پرې دي او ويې نه وايي.
- هر څه چې د لمانځه لپاره شرط دي د سجده تلاوت لپاره هم شرط دي لکه اودس لرل، پاک جامې، پاک ځای، مخ قبلې ته اړول اوداسې نور.
- که د چا په ذمه سره د تلاوت زياتې سجده وي بايد چه ادا يې کړي که يې ادا نه کړي گنهگار دی.

د څوارلسم لوست د پوښتنو ځوابونه

د تلاوت سجده واجب ده.

په قرآن کریم کې د تلاوت سجده څوارلس آيتونه دي.

د تلاوت سجده د سجده د آيت په لوستلو او اوريدلو سره لازميږي.

د تلاوت سجده څو ځايونه دادي، الأعراف، الرعد، النحل، الأسراء، مريم، الحج، الفرقان، النمل، الم السجده.

لوست: پنځلسم

سرليک: د سهوې سجده (۱)

مخ:

وخت: دري درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

۱- د سهوې سجده و پېژني.

۲- د سهوې سجده پر احکامو او مسائلو وپوهيږي.

۳- د سهوې سجده نورو ته توضيح کړی شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د سهوې تعريف

سهوه په لغت کې د شي هيريدلو او ورڅخه د غفلت کولو ته وايي

په لمانځه کې سهوه: هغه خلل او نقصان ته ويل کيږي چې په لمانځه کې د لمونځ کوونکي له خوا سهوا سرته رسيږي. د لمانځه په پای کې سجده کول دهغه جبران دی.

په لاندې صورتونو کې د سهوې سجده واجبېږي:

- که يې په هيره د فاتحې سورت لوستل د فرضو په دوو لومړنيو يا يوه رکعت کې پريښودل همدا شان که د نفلو يا وترو په هر يوه رکعت کې د فاتحې سورت لوستل پريږدي.

- که يې په هيره سره د فرضو په لومړنيو دوو رکعتونو کې قرائت لوستل پريښودل او په وروستيو دوو رکعتونو کې يې ولوست.

- که يې په هيره سره د فرضو په لومړنيو رکعتونو او يا يوه رکعت کې د فاتحې د سورت ويلو وروسته سورت ويل ورضم نه کړي.

- چې دوه ځله د فاتحې سورت ووايي، ځکه چې ده سورت ويل له خپل ځايه څخه وځنډولو.

- چې يوه سجده وکړي، بيا بل رکعت ته پورته شي د رکعت له کولو څخه وروسته دوه سجده وکړي او بيا ورسره دريمه سجده وکړي کومه چې يې پريښې ده، لمونځ يې صحيح دی خو د سهوې سجده ورباندې واجب ده.

- چې په دری رکعتي يا څلور رکعتي لمانځه کې لومړۍ قعده په سهوه سره پريږدي که په فرضو کې وي يا په نفلو کې.

- هغه کس چې په فرض لمانځه کې لومړۍ ناسته پريږدي او دريم رکعت ته پورته شي سم ودرېږي، خپل لمانځه ته دې دوام ورکړي او وروسته دې د سهوې سجده وکړي.

- چې په سهوه سره د تشهد ويل پريږ دي.
- چې په وترو کې د قنوت دعاء پريږ دي.
- چې امام په سري لمونځونو کې جهري وکړي.
- چې امام په جهري لمونځونو کې خفيه (پټ) ، يا په خفيه لمونځونو کې په جهري سره قرائت وکړي .
- چې په لومړۍ ناسته کې په تشهد څه ورزيات کړي، لکه په نبي کریم صلی الله عليه وسلم درود په سهوه سره ووايي، يا دومره اندازه پټه خوله کيني چې يو رکن په هغومره وخت کې اداء کېږي.

د پنځلسم لوست د پوښتنو ځوابونه

- د سهوي سجده واجب ده.
- د سهوي سجده د واجبو په ترک يا د فرضو په تاخير واجبيږي.
- په ورستۍ قعده کې له تشهد نه وروسته سلام اړول کېږي ، ورپسې دوه سجدې اداء کېږي، بيا ورپسې تشهد، درود او دعاء ويل کېږي، په پای کې دواړو خواوو ته سلام گرځول کېږي.

لوست: شپارسم

سرليک: د سهوې سجده (۲)

مخ:

وخت: دري درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- د سهوې سجده د لازمیدلو ځایونه وپېژني.
- ۲- د سهوې سجده له ادا کولو سره علاقه پیدا کړي.
- ۳- د سهوې سجده توضیح او تشریح کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د سهوې د سجده اړوند مسئلې

۱- د امام سهوه په امام او مقتدي دواړو سجده واجبوي. که مقتدي په امام پسې اقتداء کړې وي او

سهوه شي، سجده سهوه نه واجبيږي.

که مقتدي مسبوق وي او د امام له سلام ګرځولو څخه وروسته خپل لمونځ بشپړوي او سهوه وکړي سجده سهوه ورباندې لازمه ده.

۲- که په امام د سهوې سجده وا جبه شي او سجده وکړي، نو په مقتدي واجب ده چې متابعت يې وکړي. په چا چې د سهوې سجده واجبه شي نو که يې په قصد سره پرېږدي، ګنهګار دی او د لمانځه راګرځول ورباندې واجب دي.

- څوک چې سهوا له يوه څخه زيات واجب پرېږدي، د هغه لپاره هم يوځل د سهوې دوه سجده کفايت کوي.

- څوک چې په فرض لمانځه کې لومړۍ ناسته هيره کړي، تر څو چې سم نيغ نه وي دریدلی، بيرته دې ناستې ته راوګرځي. که د ولاړې حالت ته ورنلډ و نو د سهوې سجده به کوي او که ناستې ته ورنلډ و بيا د سهوې سجده ورباندې نشته.

- له چا څخه چې په نفلو کې لومړۍ ناسته هيره شوه، نو ناستې ته دې راوګرځي سره له دې که سم نيغ دریدلی وي، په پای کې دې د سهوې سجده وکړي.

- او له چا چې وروسته ناسته هيره وي او پورته شي، تر څو چې يې د پنځم رکعت سجده نه وي کړې هغه د بيرته ناستې ته را وګرځي او د سهوې سجده د وکړي.

- له چا نه چې وروستۍ ناسته هيره شي او ودریږي د پنځم رکعت سجده يې هم وکړه نو فرض يې نفل وګرځيدل. ورته په کار دي تر څو د ماسپښين، مازديګر، ماسختن په لمانځه کې شپږم

رکعت او په فجر کې خلورم رکعت هم ورسره ملگری کړي د سهوې سجده به وکړي او فرض لمونځ به له سره را وگرځوي.

- خوک چې په وروستی ناسته کې کيني، تشهد ووايي، بيا پورته شي په دې گومان چې دا يې لومړۍ ناسته وه هغه د بیرته را وگرځي او سلام دې وگرځوي او تشهد دې نه را گرځوي او دسهوې سجده د وکړي.

- که یو چا په قصد سلام وگرځاوه، په داسې حال کې چې د سهوې سجده ورباندې لازمه وه، تر څو چې له لمانځه سره یې منافي عمل نوي کړی، لکه له قبلي گرځیدل او یا خبرې کول نو د سهوې سجده به کوي.

- خوک چې خلور رکعتي لمونځ کوي او په دې شک کې شو چې لمونځ یې تکمیل کړی دی، نو سلام یې وگرځاوه بيا وروسته ورپه یاد شوه چې ده دوه رکته کړي دي، نو لمونځ دې له پرینسي ځای څخه پیل کړي او په پای کې د د سهوې سجده وکړي.

د شپاړسم لوست د پوښتنو ځوابونه

د قیام په حالت کې د فاتحې سورت په پرینودلو، یا له فاتحې نه وروسته د سورت نه ویلو سره د سهوې سجده واجبیږي.

د لومړۍ قعدې پرینودل یا په وروستی قعده کې د تشهد پرینودلو سره د سهوې سجده واجبیږي.

هو! په وترو کې د قنوت په پرینودلو سره د سهوې سجده لازمیږي.

هو! د فرضو په تاخیر سره د سهوې سجده لازمیږي.

د اخلاقو برخه

لوست: اووه لسم

سرليک: مرسته او همکاري

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

۱- په دې پوهه شي چې له انسانانو سره مرسته او همکاري کول ډير ثواب لري.

۲- دا درک کړي چې د شريعت خلاف مرسته کول گناه لري.

۳- د مرستې او همکارۍ په اړوند نورو ته دليلونه بيان کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

مسلمانان ټول سره وروڼه دي، او د يو جسم او بدن حيثيت لري، يو حديث شريف کې داسې راغلي دي «عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ، وَتَرَاحُمِهِمْ، وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى» رواه مسلم. ژباړه: د مومنانو مثال د يو بل سره په محبت، مهرباني او زړه سوخت کې لکه د يو جسد دی، کله چې تري د بدن يو غړی شکايت وکړي- مريض شي- نو ټول بدن ورسره بې خوبه، او د تبې احساس کوي. او په بل روايت کې راغلي دي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سِتْرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ» رواه الترمذي، الباني ويلي دي: دا حديث صحيح دی.

ژباړه: څوک چې له خپل ورور سره د دنيا په سختيو کې مرسته وکړي الله تعالى به پري د قيامت سختی اسانه کړي، او څوک چې په مسلمان باندې پرده واچوی الله تعالى به پري په دنيا او اخرت کې پرده واچوي، او څوک چې د مسلمان سره په سختی کې مرسته وکړي الله تعالى به پري په دنيا او اخرت کې اساني راولي، او الله تعالى د هغه بنده سره مرسته کوي څوک د خپل ورور په مرسته کې بوخت وي.

د اووه لسم لوست د پوښتنو ځوابونه

- الله-جل جلاله- د خلکو سره د مرستې په هکله فرمايلي دي: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ د سوره المائدې دويم ايت.
- الله-جل جلاله- له هغه چا سره مرسته کوي چې هغه له نورو سره مرسته کوي.
- مور، پلار، وروڼه، اوخويندي له نورو نه زيات حقدار دي چې مرسته ورسره وشي.
- نه، بلکې د گناه په چارو کې مرسته کول گناه ده، او هم پري الله ناراضه کيږي.

لوست: اته لسم

سرلیک: د اختلاف او بی اتفاقی زیانونه

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

۱- پر دي پوه شي چې اسلام خلک يو والې ته هڅوي.

۲- د اختلاف زیانونه وپيژني او ځان ترینه وژغوري.

۳- د يو والې په اړه له قرآن او سنت څخه دليلونه ذکر کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

ډير دليلونه پر دي شته چې اختلاف په دنيا او اخرت کې ډير زیانونه لري، له هغې څخه به زه يو څو دليلونه راوړم:

الله-جل جلاله- فرمايي ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۰۵) يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۱۰۶) وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (سورة آل عمران).

ژباړه: او د هغو خلکو په شان مه کيږئ چې د ښکاره دليلونو له راتگ وروسته جلا جلا شول او اختلاف يې وکړ، او همدغو خلکو ته لوی عذاب دی (۱۰۵) هغه ورځ چې ځينې مخونه سپين کړای شي او ځينې مخونه تور. تورمخو خلکو ته به وويل شي چې ايا تاسې له ايمان راوړلو وروسته کافران شوي؟ نو اوس د خپل کفر په بدل کې عذاب وځکي (۱۰۶) او کوم کسان چې مخونه يې سپين کړای شوي دي د الله په رحمت کې دي. او تل تر تله به په دې رحمت کې وي.

او په بل ځای کې الله-جل جلاله- فرمايي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (سورة الانعام ۱۵۹).

ژباړه: بې له شکه له هغو کسانو سره چې خپل دين يې تار په تار کړی او په جلا جلا لارو تللي دي، ستا هيڅ اړیکې نشته. دهغوي کار الله ته سپارلی شوی دی هغه به يې په خپلو کړنو خبر کړي چې څه يې کول.

﴿عَنْ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا بَعْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً دَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودِعٌ فَمَادَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى

اخْتِلَافًا كَثِيرًا، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّهَا ضَلَالَةٌ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ» رواه الترمذي [ص: ٤٥\ د حديث شميره (٢٦٧٦) وقال الترمذي: «هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ».

ژباړه: له عرباض خوى د ساريه خخه روايت دى وايي: يوه ورځ رسول الله- صلى الله عليه وسلم- مونږ ته د ماسپښين د لمانځه وروسته يو بليغه وعظ وكړ چې له سترگو او ښكي وبهيدي او زړونه ولړزیدل، يو سړي وويل: دا وعظ داسې ده لكه رخصتيدونكي انسان، اى د الله رسوله ته مونږ ته په څه وصيت كوى؟ ويويل: زه تاسو ته په تقوا، اوريدو او منلو باندې وصيت كوم، اگر كه -دا مسئول ستاسو- يو حبشي غلام وي، ځكه څوك چې له تاسو خخه ژوندى پاتي شي زيات اختلاف به وويني، او د نوو پيدا شوو شيانو- په دين كې- خخه ځانونه وژغورئ، ځكه دا گمراهي ده، او كه په چا هم داسې وخت راغى نو زما په سنت او زما د خليفگانو په سنت دي منگولي خښي كړي، او د ژامو په غاښونو دي كلك ونيسي.

د اته لسم لوست د پوښتنو ځوابونه

الف: لاندې تش ځايونه په مناسبو كلمو سره ډك كړئ:

١- امر

٢- دښمنى

٣- برکت

ب: د پورتنی آيت ژباړه ووايست:

ځواب: او د الله-جل جلاله- په رسى (قرآنکريم) باندې منگلي ولگوئ، او بي اتفاقي مه كوى.

لوست: نولسم
سرليک: بد ملگری

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- ښه او بد ملگری وپېژني.
- ۲- د بد ملگری تاوانونه او ضررونه درک کړای شي.
- ۳- وکولای شي چې د ښه او بد ملگری په اړه دلیونه ذکر کړای شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

د ښه ملگری یو لړ صفتونه دادي:

- ۱- چې اسلامي ارزښتونه په پام کې نیسي.
 - ۲- هوښیار او د کارونو په ترڅولو پوهیږي.
 - ۳- څه چې د ځان لپاره غوره کوي له ملگری لپاره یې هم غوره کوي.
 - ۴- همیشه د نورو د حقوقو خیال ساتي.
 - ۵- خپله او خپل ملگری الله -جل جلاله- طرف ته راکاږي، او ښو کارونو په لوري یې هڅوي.
- او د بد ملگری یو لړ صفتونه:

- ۱- بی عقله او جاهله وي.
- ۲- فاسق او د الله نه نه ویریدونکی وي.
- ۳- مور او پلار ترینه بیزاره وي.
- ۴- که متعلم وي نو د درسونو په اړوند هیڅ پروا نه کوي.
- ۵- خلک پري باور نه لري او خلک ترینه نفرت کوي.
- ۶- ځینو پوهانو یې مشابعت له هغه ماشي سره ورکوي چې کله دي وچيچي زیان یې بیا وروسته معلومیږي.
- ۷- بد ملگری خلک خواهشاتو ته راکاږي.

انسان څه باید وکړي؟

دا خبره جوته ده چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو د ځان لپاره داسې ملگری غوره کړي چې د نیکو کارونو طرف ته یې سوق کړي، قرآني ارشاد هم همدا دی چې فرمایي: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا﴾ سورة الکهف الآية: ۲۸

ژباړه: او بند کړه نفس خپل له هغو کسانو سره چې راغواړي او عبادت د خپل رب کوي په سهار او بیگا کې د الله -جل جلاله- رضامندي طلبوي، او نه دي تیرېږي سترگې ستا له دوي نه، چې ته غواړي زینت د دنیا. یعنی ددې غریبو خلکو څخه مه تیرېږه چې په دنیوي لحاظ کمزوري وي.

نو باید انسان هغه خلک غوره کړي چې همیشې د الله -جل جلاله- په عبادت کې مشغول وي، ذکر کوي، قرآن لولي، په خپلو لمونځونو همیشې والی کوي، د حلالو او حرامو تمیز کوي، د خالق او مخلوق حقونه پېژني اگر که د دنیا په لحاظ ډیر غریب وي.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُصَاحِبُ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ» رواه الترمذي.

ژباړه: له ابی سعید الخدری -رضي الله عنه- څخه روایت دی چې ده له رسول الله -صلى الله عليه وسلم- څخه اوریدلې دې چې فرمایلي دي: ملګرتیا مه کوه مګر د مومن سره، او ستا طعام دي نه خورې مګر تقوا لرونکی وګرې.

د نو لسم لوست د پوښتنو ځوابونه

- رسول الله -صلى الله عليه وسلم- داسې فرمایلي: د نیک شخص ملګرتیا د عطر پلورونکي په څیر ده.

- د بد شخص ملګرتیا د آهنگر په څیر ده.

- ډیرې ګټې لري، له هغې جملې څخه نیک شخص په ښو کارونو هڅونه کوي، او له بدو څخه ژغورنه، ښه اخلاق لري، د ملګري خیال ساتي، له نارواو څخه ډډه کوي، همیشې له الله -جل جلاله- څخه ویرېږي.

- مونږ له نیک شخص سره ملګرتیا کول غواړو.

لوست: شلم

سرليک: د دين ستنه

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

- ۱- دا وپېژني چې لمونځ د اسلام دويم رکن دی.
- ۲- د لمانځه د ادا کولو په طريقه سره و پوهيږي.
- ۳- د لمانځه ادا کولو طريقه بل چاته بيان کړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

مسلمان بايد د لمونځ په اهميت پوه شي، د لمانځه وقتونه، شرطونه، ارکان او واجبات وپېژني، او لمونځ وروسته کول ورته بغير له کوم عذر څخه روا نه دي.

سم لمونځ انسان له بدو کارونو څخه ژغوري، الله -جل جلاله- فرمايي: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ [سورة العنکبوت : ۴۵] ژباړه: او لمونځ و دروه بې له شکه لمونځ د بې حيايي او ناروا کارونو مخه نيسي او د الله ياد له هر څه نه ډير لوی دی او الله ته ستاسې کړنې ډيرې ښې معلومې دي.

هدف هغه لمونځ دی چې خشوع او عاجزي پکې وي او هغه څوک چې لمونځ ضايع کوي د شهواتو اړخ ته زور کوي تاوانيان دي، پدې اړه الله -جل جلاله- فرمايي: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ [سورة مريم : ۵۹]

ژباړه: له هغوی وروسته داسې نا امله خلک پاتې شول چې لمونځ ضايع او د نفسي غوښتنو پسې ولاړل نو ژربه د بې ليارۍ له عاقبت سره مخ شي.

لمونځ د سختی پروخت انسان ته ارامې وربښي، هر څومره چې حالات سخت وي بايد لمونځ وکړي، د جهاد په حالاتو کې د خوف (ویرې) لمونځ په ځانگړو شرايطو او حالاتو باندې اداء کړی شي. څوک چې د لمانځه اهتمام کوي کاميابيږي، الله -جل جلاله- فرمايي: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲)﴾ ژباړه: په تحقيق سره کامياب دي مومنان، هغه کسان چې دوی په خپلو لمونځونو کې عاجزي کوي.

لمونځ هغه عمل دی چې لومړی ترې د قيامت په ورځ حساب غوښتل کيږي، که چيرته دا سم و نو نورو عملونو ته يې هم کتل کيږي، او که داسې نه و نو ټول عملونه ورته واپس کولای شي.

د شلم لوست د پوښتنو ځوابونه

- یعنی ټول دین په لمانځه ولاړ دی، که چیرته د انسان لمونځ سم و نو نورو عملونو ته به یې کتل کیږي، که لمونځ یې سم نه و نو نور عملونه به ورته واپس کړي شي.
- رسول الله — صلی الله علیه وسلم — داسې فرمایلي دي: که چیرې تاسو کې د یوه کور مخکې ویاله بهیري، هغه پکې هره ورځ پنځه ځلې لامبي، آیا دده په بدن کې به څه خیري پاتې شي؟ ویې ویل: نه، رسول الله — صلی الله علیه وسلم — وفرمایل: لمونځ هم ددې په خیر دی، هغه څوک چې پنځه وخته لمونځ کوي، الله — جل جلاله — ورته گناهونه بښي.
- د لمانځه گټې زیاتې دي، له هغې جملې څخه د دین ساتنه، له ناروا و څخه منع کېدل، د مسلمان او کافر تر منځ فرق، د گناهونو بښل او داسې نور.

لوست: یو ویشتم

سرلیک: د وخت ارزښت

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي باید:

۱- د وخت په ارزښت پوه شي.

۲- دا درک کړي چې د وخت ضایع کول ستونزې رامنځ ته کوي.

۳- خپل کاري وختونه تنظیم کړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات

وخت یو لوی نعمت او امانت دی چې ډیر خلک یې ضایع کوي، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- پدې اړوند داسې فرمایي: «عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصُّحَّةُ وَالْفَرَاغُ». رواه البخاري

ژباړه: له ابن عباس -رضي الله عنهما- څخه روایت دی چې نبی کریم -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي دي: دوه نعمتونه دي چې ډیر خلک په هغې کې په تاوان او زیان کې دي یو صحت (روغتیا)، او بل وخت دی. وخت یوه ځانګړتیا لري چې کله تیر شي بیا نه راځي، دا مونږ دپته هڅوي چې د هرې لحظې څخه یې ګټه پورته کړو.

«عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ: اغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ: شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَغِنَاءَكَ قَبْلَ فَقْرِكَ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ.» رواه الترمذي.

ژباړه: له ابن عباس -رضي الله عنهما- څخه روایت دی وایي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- یو سړي ته نصیحت کاوه ویې فرمایي: پنځه څیزونه له پنځو څخه مخکې غنیمت وګڼه او ګټه ترې تر لاسه کړه: ځوانی مخکې له بوډا والي څخه، او صحت مخکې له مریضتیا څخه، او مالداري مخکې له بي وزلي څخه، او فارغه وخت مخکې له مشغولیتیا څخه، او ژوند مخکې له مرګ څخه. عبد الله بن عمر -رضي الله عنهما- به ویل: «إِذَا أُمْسِيَتْ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ...». رواه البخاري. ژباړه: کله چې دې بیګاه کړ نو د سهار انتظار مه کو، او کله چې دې سهار کړ بیا د بیګا انتظار مه کو.

هر هغه څوک چې په لارو او کوڅو کې بې له کوم هدفه گرزي او يا ساعتونه ساعتونه بې ځايه ناستي کوي او يا په داسې کارونو مشغول وي چې الله -جل جلاله- پرې نه خوشحاليږي دا ټول د وخت ضايع کول دي.

هغه څوک چې د وخت اهميت نه پيژني د قيامت په ورځ به افسوس او ارمان کوي چې ولې مې وخت ضايع کړی دی، الله -جل جلاله- فرمايي: ﴿وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (سورة الفجر ٢٣).

ژباړه: او دوزخ مخامخ راوړل شي. نو په همدې ورځ به انسان وپوهيږي، خو پوهه به يې څه گټه ورته وکړي؟ وايي به کاشکې چې: ددغه ژوند لپاره يې څه وړاندې لېږلی وی. هو بښاړه انسان هلته پښیمانه کيږي چې څه گټه ورته ولري نه هلته چې غير له تاوان څخه بل څه نه وي. او په بل ځای کې الله -جل جلاله- فرمايي: ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّآخِرِينَ﴾ (سورة الزمر ٥٦).

ژباړه: هسې نه چې بيا به وايي: افسوس زما په بې پروايي چې د الله په هکله مې کړې ده او په رښتيا چې زه له ملنډو وهونکو څخه وم.

نو هوښيار انسان هغه دی چې په خپل تير ضايع شوی وخت پښیماني هغه ځای کې څرگنده کړي چې فايده لري نه په هغه ځای کې چې بې فايده وي. د يوويشتم لوست د پوښتنو ځوابونه

— رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي دي: دوه نعمتونه دي چې زيات خلک ترينه بې خبره دي: روغتيا او وخت.

— لمونځونه په خپل وخت ادا کړو، ښوونځي ته په خپل وخت لاړ شو، کورنۍ دنده په خپل وخت وليکو...

— د نن کار بايد نن سرته ورسوو، او سبا ته يې پريږدو.

لوست: دوه ويشتم

سرليک: د سلام فضایل

مخ:

وخت: خلور درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

پوه شي چې د سلام اچول سنت او خواب يې واجب دی.
دا درک کړي چې سلام اچول ثواب لري او د توضع علامه ده.
د سلام اچولو او د هغې فضايلو لپاره دلايل بيان کړي شي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات :

د سلام فضایل: د سلام د فضيلت په اړه زيات آيتونه او احاديث راغلي دي لکه څرنگه چې الله جل جلاله فرمايي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ [النور: ۲۷]
ژباړه: ای مومنانو! له خپلو کورونو پرته نورو کورونو ته تر هغو مه ننوځئ، چې اجازه يې تر لاسه او پر اوسیدونکو يې سلام ووايې. او همدارنگه په بل ځای کې فرمايي: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً﴾ [النور: ۶۱]
ژباړه: کله چې خپلو کورونو ته ننوځئ نو پر خپلو ځانونو د هغو برکتناکو او پاکيزه ټکو سلام ووايې چې د الله له لوري ټاکل شوی دی.
او همدارنگه رسول کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما: أَنَّ رجلاً سأل رسول الله - صلى الله عليه وسلم: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ» متفق عليه.

ژباړه: له عبد الله بن عمرو بن العاص نه روايت دی چې يو سړي له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه کوم خصلت د اسلام غوره دی هغه وفرمايل چې ډوډۍ ورکړې خلکو ته او سلام واچوې پر هغه چا چې ته يې پيژني او يايې نه پيژني.

وعن أَبِي عُمَارَةَ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنهما، قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - بِسَبْعٍ: «بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَنَصْرِ الضَّعِيفِ، وَعَوْنِ الْمَظْلُومِ، وَإِنْشَاءِ السَّلَامِ، وَإِبْرَارِ الْمُقْسِمِ». متفق عليه.

ژباړه: له ابې عماره البراء بن عازب رضي الله عنهما، نه روايت دی هغه وايي چې مونږ ته رسول الله صلی الله عليه وسلم امر کړی په اوو څيزونو: دمريض په پوښتنه، د جنازې سره تگ، پرنجیدونکي ته خواب

ورکول، له ضعیف سره کومک کول، له مظلوم سره مرسته کول، د سلام خپرول او له قسم کونکي سره نیکي کول.

د دوه ویشتم لوست د پوښتنو خوا بونه:

— سلام اچول سنت او خُواب ورکول واجب دي.

— سلام د اخلاص، امن او مینې پیغام دی او د مسلمانانو تر منځ مینه او محبت پیدا کوي.

— رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: تر څو چې ایمان را نه وړی جنت ته نشی تللی، او مومنان نشی کیدای تر څو چې په خپلو منځونو کې مینه او محبت ونه لری، آیا تاسې ته داسې څه ونه ښایم چې ستاسې په منځونو کې مینه او محبت را ولې؟

صحابه وو وویل: ولې نه.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: په خپلو منځونو کې سلام اچول زیات کړئ.

په سلام اچولو سره مسلمان ته دیرش نیکۍ ورکول کیږي.

لوست: درويشتم

سرليک: له غيبت نه ځان ژغورل

مخ:

وخت: څلور درسي ساعتونه

د لوست موخې:

زده کوونکي بايد:

۱- دا وپېژني چې د مسلمان ورور غيبت کول حرام او د هغې دغوبنو خوړلو په څير دي.

۲- پوه شي چې د غيبت او بهتان ترمنځ څه توپير دی.

۳- د غيبت دحرمت لپاره دلايل بيان کړي شي .

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات:

د اسلام په مقدس دين کې له غيبت کولو څخه منع شوې ده او غيبت کول يې لويه گناه گڼلې او دخپل ورور

د غوبنو خوړلو په شان يې بللی، لکه څرنګه چې الله جل جلاله فرمايي ﴿وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ

أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾ (سورت حجرات (۱۲) ايت)

ژباړه: اوځينې د ځينو نورو غيبت مه کوي آيا تاسې به خوښه کړئ چې د خپل ورور غوبنه و خورئ ؟ بده

به يې وگڼي . له الله نه و ډار شئ بې له شکه چې الله ښه توبه منونکی مهربان دی.

او همدارنګه پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي:

(عن أبي هريرة أن رسول الله {صلى الله عليه وسلم} قال اتدرون ما الغيبة قالوا الله ورسوله أعلم قال ذكرک

أخاک بما یکره قيل أفرأيت ان كان في أخي ما أقول قال إن كان فيه ما تقول فقد اغتبته وإن لم يكن فيه ما

تقول فقد بهته)

له أبي هريرة -رضی الله عنه- نه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي تاسې پوهیږئ چې

غيبت څه ته ویل کیږي؟ صحابوو وویل: چې الله او رسول د هغه ښه پوهیږي، ده وویل د خپل ورور یادول په

داسې شکل چې دی یې بد وگڼي، هغه وویل خبر را کړه که هغه څه چې زه یې وایم زما په ورور کې موجود

وي ، رسول الله وفرمایلي: که ته داسې څه ووايي چې ستا په ورور کې موجود وي نو غيبت دی او که داسې

څه ووايي چې په ده کې موجود نه وي نو هغه بهتان دی.

غيبت کول د انسان نیک عملونه له منځه وړي:

امام غزالي په خپل کتاب إحياء علوم الدين کې ليکي چې يو سړی امام حسن بصري ته راغی او وويل: ای

ابو سعیده! فلاني ستا غيبت وکړ، حسن بصري يوه ټوکړۍ خرما ورته راوړه او ورته يي وويل چې: هغه سړي

ته لار شه(چاچې زما غيبت کړی دی) ورته ووايه تا خپلې نيکي ماته راوبخلي، د هغې په مقابل کې ما تاته دا خرما درکړي.

له پورتنۍ قصې موخه داده چې دنيوې کار اسانه دی ولې ځينې وگړي خپلې نيکياني نورو ته ډالۍ کوي، که چيرته يو کينه گر وگړی له چا سره کينه وکړي، او يا ستا مخالف ستا په اړوند ستا مخالف خبرې وکړي نو انديخنه مه کوه بلکې دا د خپلې نيکيو جز وگڼه، او پوهه شه چې موسی-عليه السلام- وويل: زما ربه له تا څخه يوه غوښتنه لرم - الله-جل جلاله- پردې ښه پوهيده چې څه غواړي- ويي فرمايل: غوښتنه دې څه ده؟ موسی-عليه السلام- وويل: د خلکو ژبي له ما څخه بندي کړه، الله-جل جلاله-وفرمايل: زما دې په خپل عزت قسم وي چې دا کار ما د خپل ځان په اړه نه دی کړی چې ما هغوي پيدا کړي دي، هغوي ته روزې ورکوم، ولې هغوي بياهم ماته ډيري سپکې او سپور وايي.

د درويشتم لوست د پوښتنو ځوا بونه:

- د يو چا په غياب کې د هغه نيمگړتيا بيانولوته غيبت ويل کيږي.
- نه، غيبت ناروا دی.
- غيبت کول د مړه ورور غوښې خوړلو په څير دي.
- نه، د غيبت په مجلسونو کې نا سته روا نه ده.